

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. How old was Abraham at the time of the "Bris Bais HaBesarim", the Covenant of the Pieces?
2. What was the nature of that particular covenant and how did it differ from the "Bris Milah", the Covenant of the Circumcision?
3. What made Abraham so unique amongst the rest of mankind? Describe five major points.
4. What is the symbolism of the various animals used in the "Bris Bais HaBesarim", the Covenant of the Pieces?
5. What is the meaning of the phrase, "walk before Me, and be perfect"?

This and much more will be addressed in the fourth lecture of this series: **"The Covenants of Abraham"**.

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

This lecture is dedicated to the honor and merit of the children and grandchildren of Dr. and Mrs. Jeffrey and Caren Goldenberg

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XIII Lecture #4

THE COVENANTS OF ABRAHAM

I. The G-d of Our Fathers

A.

ברוך אתה ד' א-להינו וא-להי אבותינו א-להי אברהם א-להי יצחק וא-להי יעקב . . . עמידה

Blessed are you Hashem, our G-d and the G-d of our Fathers, the G-d of Abraham, the G-d of Isaac and the G-d of Jacob. **Amidah**

B.

וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱ-לֹהֵי אַבְרָהָם אֱ-לֹהֵי יִצְחָק וְאֱ-לֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יֵרָא מֵהַבְּיַט
אֶל-הָאֱ-לֹהִים: שְׁמוֹת ג':ו

And He said, I am the G-d of your father, the G-d of Abraham, the G-d of Isaac, and the G-d of Jacob. And Moses hid his face; for he was afraid to look upon G-d. **Exodus 3:6**

C.

וַיֵּרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֶ-ל שֵׁ-דֵי וְשְׁמִי י-הוָה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם: וְגַם הִקְמַתִּי אֶת
בְּרִיתִי אִתָּם לְתַת לָהֶם אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרִיהֶם אֲשֶׁר גָּרוּ בָּהּ: וְגַם | אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת נַאֲקַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִדִים אִתָּם וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי. שְׁמוֹת ו:ג-ה

And I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, by the name of G-d Al-mighty, but by My name The L-rd was I not known to them. And I have also established my covenant with them, to give them the land of Canaan, the land of their sojourning, in which they sojourned. And I have also heard the groaning of the people of Israel, whom the Egyptians keep in slavery; and I have remembered My covenant. **Exodus 6:3-5**

D.

וַיְדַבֵּר ד' אֶל-מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֵה מִזֶּה אֶתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר הֶעַלְתָּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתְנַנְּהָ: שְׁמוֹת ל:ג-א

And the L-rd said to Moses, “Depart, and go up, you and the people whom you have brought out of the land of Egypt, to the land which I swore to Abraham, to Isaac, and to Jacob, saying, “To your seed will I give it’.” **Exodus 33:1**

E.

וַיֹּאמֶר ד' אֵלַי קוּם לֵךְ לְמַסַּע לְפָנַי הָעַם וַיָּבֵאוּ וַיִּירָשׁוּ אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם לְתַת לָהֶם:
דְּבָרִים י:יא

And the L-rd said to me, “Arise, go on your journey before the people, that they may go in and possess the land, which I swore to their fathers to give to them.” **Deuteronomy 10:11**

F.

כִּי מֵאֲהַבְתָּ ד' אֶתְכֶם וּמִשְׁמְרוּ אֶת-הַשְּׁבָעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתִּיכֶם הוֹצִיא ד' אֶתְכֶם בְּיַד חֲזָקָה וַיִּפְדֶּךָ מִבֵּית עֲבָדִים מִיַּד פַּרְעֹה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם: דברים ז:ח

But because the L-rd loved you, and because He would keep the oath which He had sworn to your fathers, has the L-rd brought you out with a mighty hand, and redeemed you out of the house of slaves, from the hand of Pharaoh king of Egypt. **Deuteronomy 7:8**

G.

לֹא בְצַדִּיקְתָּךְ וּבִישׁוּר לְבָבְךָ אֶתָּה כָּא לְרִשְׁתָּ אֶת-אֲרָצָם כִּי בְרִשְׁעֵת | הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה ד' אֶל-לְהִיךָ מוֹרִישָׁם מִפְּנֵיךְ וּלְמַעַן הָקִים אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ד' לְאַבְתִּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב: וַיִּדְעַתָּ כִּי לֹא בְצַדִּיקְתָּ ד' אֶל-לְהִיךָ נָתַן לְךָ אֶת-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עַם-קָשָׁה-עֲרַף אֶתָּה: דברים ט:ו

Not for your righteousness, or for the uprightness of your heart, do you go to possess their land; but for the wickedness of these nations the L-rd your G-d drives them out from before you, and that He may confirm the word which the L-rd swore to your fathers, Abraham, Isaac, and Jacob. **Deuteronomy 9:6**

H.

רַק בְּאַבְתִּיךָ חָשַׁק ד' לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזֶרַע אַחֲרֵיהֶם בְּכֶם מִכָּל-הָעַמִּים כִּיּוֹם הַזֶּה: דברים י:טו

Only the L-rd took delight in your fathers to love them, and He chose their seed after them, you above all people, as it is this day. **Deuteronomy 10:15**

II. Abraham, G-d's Beloved

A.

אמר רבי שמעון בן לקיש: (בראשית יב) ואעשך לגוי גדול - זהו שאומרים א-להי אברהם, ואברכך - זהו שאומרים א-להי יצחק, ואגדלה שמך - זהו שאומרים א-להי יעקב, יכול יהו חותמין בכולן - תלמוד לומר והיה ברכה - כך חותמין, ואין חותמין בכולן. פסחים קיז:

R. Shimon b. Lakish said: (Genesis 12:2) *And I will make thee a great nation*: that means that we say, 'the G-d of Abraham'; *and I will bless thee* - that we say, 'the G-d of Isaac'; *and make thy name great*, - that we say, 'the G-d of Jacob'. You might think that we conclude with [a reference to] all of them: therefore it is said, *and be thou a blessing*: with thee do we conclude, but we do not conclude with all of them. **Pesachim 117b**

B.

וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתִּיךָ זֶרַע אַבְרָהָם אֲהַבִּי: ישעיה מא:ח

But you, Israel, are my servant, Jacob whom I have chosen, the seed of Abraham my friend. **Isaiah 41:8**

C.

ועושה חסד לאלפים לאוהבי וכתוב (ישעיה מא) זרע אברהם אוהבי אמרת לאברהם אני שומר לבניך חסד עד ב' אלפים דור שנא' ועושה חסד לאלפים וכמה דורות מאברהם עד עכשיו שבעה אברהם יצחק ויעקב לוי קהת עמרם משה ולשבעה אי אתה עושה חסד לב' אלפים דור היאך אתה עושה חסד מדרש שמות רבה מד:ט

D.

ואיזו היא אהבה שאינה תלויה בדבר כגון אהבתן של אברהם יצחק ויעקב שהם אוהבים להקב"ה והקב"ה אוהב אותם ואת בניהם ובני בניהם עד סוף כל הדורות. תנא דבי אליהו רבה פרק כח

What is an example of love that is not dependent on an external cause (ulterior motive)? The love of Avraham, Yitzchak and Yaakov. For they loved the Holy One, blessed be He, and the Holy One, blessed be He, loved them and their children and their children's children for all generations. **Tana D'vai Eliyahu Rabbah Chapter 28**

E.

וישכם אברהם בבוקר ויחבוש את חמורו אר"ש בן יוחאי אהבה מקלקלת את השורה ושנאה מקלקלת את השורה אהבה מקלקלת את השורה דכתיב וישכם אברהם בבוקר וגו' ולא היה לו כמה עבדים אלא אהבה מקלקלת את השורה ושנאה מקלקלת את השורה שנא' (במדבר כב) ויקם בלעם בבוקר ויחבוש את אתונו ולא היה לו כמה עבדים אלא שנאה מקלקלת את השורה. מדרש בראשית רבה נה:ח

And Abraham rose up early in the morning, and saddled his donkey (Gen. 22:3): Rabbi Shimon ben Yochai said: Love causes one to distort the proper course of action and hatred causes one to distort the proper course of action. Love causes one to distort the proper course of action, as it says (Gen. 22:3), "And Abraham rose up early in the morning." Didn't he have many slaves? But rather love distorts the proper course of action. Hatred causes one to distort the proper course of action, as it says (Num. 22:21), "And Balaam rose up in the morning and saddled his donkey." Didn't he have many slaves? But rather hatred distorts the proper course of action. **Midrash Beraishis Rabbah 55:8**

III. A Man of Faith

A.

וְהָאֱמֵן בְּד' וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה: בראשית טו:

And he trusted (believed) in the L-rd; and He counted it to him for righteousness. **Genesis 15:6**

B.

הם מאמינים בני מאמינים שנאמר ויאמן העם בני מאמינים שנאמר (בראשית טו) והאמין בד'. מדרש שמות רבה ג:יב

They (the Jewish people) are believers, the children of believers, as it says (Exodus 4:31), "And the people believed; . . ." They are the children of believers as it says (Gen. 15:6), "And he believed (trusted) in Hashem . . ." **Midrash Shemos Rabbah 3:12**

C.

וכן אתה מוצא שלא ירש אברהם אבינו העולם הזה והעולם הבא אלא בזכות אמונה שהאמין שנאמר והאמין בד', וכה"א אמונים נוצר ד'. ילקוט שמעוני הושע פרק ב'

Similarly, you find that our Patriarch Avraham only inherited this world and the next world through the merit of his belief (trust), as it says (Gen. 15:6), "And he believed (trusted) in Hashem. Similarly it says (Psalms 31:24), ". . . for the L-rd preserves the faithful . . ." **Midrash Yalkut Shimoni Hoshea Chapter 2**

IV. The Master of Torah

A.

אמר רבי חמא ברבי חנינא: מימיהן של אבותינו לא פרשה ישיבה מהם. היו במצרים - ישיבה עמהם, שנאמר (שמות ג) לך ואספת את זקני ישראל, היו במדבר - ישיבה עמהם, שנאמר (במדבר יא) אספה לי שבעים איש מזקני ישראל. אברהם אבינו זקן ויושב בישיבה היה, שנאמר (בראשית כד) ואברהם זקן בא בימים, יצחק אבינו זקן ויושב בישיבה היה שנאמר (בראשית כז) ויהי כי זקן יצחק, יעקב אבינו זקן ויושב בישיבה היה, שנאמר (בראשית מח) ועיני ישראל כבדו מזקן. אליעזר עבד אברהם זקן ויושב בישיבה היה, שנאמר (בראשית כד) ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל ככל אשר לו, אמר רבי אלעזר: שמושל בתורת רבו. (בראשית טו) הוא דמשק אליעזר - אמר רבי אלעזר: שדולה ומשקה מתורתו של רבו לאחרים. אמר רב: קיים אברהם אבינו כל התורה כולה, שנאמר (בראשית כו) עקב אשר שמע אברהם בקלי וגו'. אמר ליה רב שימי בר חייא לרב: ואימא שבע מצות - הא איכא נמי מילה. - ואימא שבע מצות ומילה - אמר ליה: אם כן מצותי ותורתי למה ל? אמר רבא ואיתמא רב אשי: קיים אברהם אבינו אפילו עירוכי תבשילין, שנאמר תורת - אחת תורה שבכתב ואחת תורה שבעל פה. יומא כח:

R. Hama b. Hanina said: Our ancestors were never left without a *yeshiva* (a conclave of Torah scholars). In Egypt they had a *yeshiva*, as it is said (Exodus 3:16): Go and gather the elders (scholars) of Israel together; in the wilderness they had a *yeshiva*, as it is said (Numbers 11:16): Gather unto Me seventy men of the elders of Israel; our father Abraham was an elder and a member of a *yeshiva*, as it is said (Gen. 24:1): And Abraham was [*zaken*] an elder well stricken in age; our father Isaac was an elder and a member of a *yeshiva*, as it is said (Gen. 27:1): And it came to pass when Isaac was an elder [*zaken*]; our father Jacob was an elder and a member of a *yeshiva*, as it is said (Gen. 48:10): Now the eyes of Israel were dim with age [*zoken*]; [even] Eliezer, the servant of Abraham was an elder and a member of a *yeshiva*, as it is said (Gen. 24:2): And Abraham said unto his servant, the elder of his house, that ruled over all he had, which R. Elazar explained to mean that he ruled over [knew, controlled] the Torah of his master. Eliezer of Damascus (Gen. 15:2) R. Elazar said, He was so called because he drew and gave drink (*doleh umashkeh*) to others of his master's teachings. Rav said: Our father Abraham kept the whole Torah, as it is said (Gen. 26:6): Because Abraham hearkened to My voice [kept My charge, My commandments, My statutes, and My laws]. R. Shimi b. Hiyya said to Rav: Say, perhaps, that this refers to the seven laws? Surely there was also that of circumcision! Then say that it refers to the seven laws and circumcision [and not to the whole Torah]? If that were so, why does Scripture say: 'My commandments and My laws'? Rava or R. Ashi said: Abraham, our father, kept even the law concerning *eruv tavshilin* (preparing dishes for Shabbos when Yom Tov falls out on Friday) as it is said: 'My Torahs' one being the written Torah, the other the oral Torah. **Yoma 28b**

B.

א"ל רב חסדא לאבימי: גמירי, דעבודת כוכבים דאברהם אבינו ד' מאה פירקי הויין. עבודה זרה יד:

There is a tradition that the [tractate] Avodah Zarah of our father Abraham consisted of four hundred chapters [and not just the five that we possess]. **Avodah Zarah 14b**

C.

אמר רבי אבהו אמר רבי אלעזר: מפני מה נענש אברהם אבינו ונשתעבדו בנו למצרים מאתים ועשר שנים? מפני שעשה אנגרייא בת"ח, שנאמר: (בראשית יד) וירק את חניכיו ילידי ביתו, . . . וירק את חניכיו ילידי ביתו - רב אמר: שהוריקן בתורה, ושמואל אמר: שהוריקן בזהב. נדרים לב.

R. Abbahu said in R. Elazar's name: Why was our Father Abraham punished and his children doomed to Egyptian servitude for two hundred and ten years? Because he pressed scholars into his service, as it is written (Gen. 14:14), "He armed his students, those raised in his own house." . . . "He armed his students, those raised in his own house." Rav said, he equipped them by [teaching them] the Torah (an alternate reading is that he emptied them of Torah by pressing them into military service]. **Nedarim 32a**

D.

כִּי יִדְעֵתִיו לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוֶה אֶת-בְּנָיו וְאֶת-בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דְרֹךְ ד' לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הָבִיא ד' עַל-אַבְרָהָם אֶת אֲשֶׁר-דִּבֶּר עָלָיו: בְּרֵאשִׁית יְהִיט

For I know (love) him, because he will command his children and his household after him, and they will keep the way of the L-rd, to do charity and justice; so that the L-rd may bring upon Abraham that which He has spoken of him. **Genesis 18:19**

V. A Man of Action

A.

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִי: . . . וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר וַיַּחְבֹּשׁ אֶת חֲמָרוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֵצִי עָלָהּ וַיִּקֶּם וַיִּלְךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים: בְּרֵאשִׁית כַּבֵּ:א,ג

And it came to pass after these things, that G-d tested Abraham, and said to him, Abraham; and he said, **Behold, here I am.** . . . And Abraham rose up early in the morning, and saddled his ass, and took two of his young men with him, and Isaac his son, and broke the wood for the burnt offering, and rose up, and went to the place of which G-d had told him. **Genesis 22:1,3**

B.

תְּנִינָא: כּל הַיּוֹם כּוֹלוֹ כֶּשֶׁר לְמִילָה, אֵלָּא שׁוֹרִיזִין מְקַדְמִים לְמִצּוֹת. שְׁנֵי אִמְרֵי (בְּרֵאשִׁית כַּב) וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר. פְּסָחִים ד'.

It was taught: The whole day is valid for circumcision, but the zealous are early to perform *mitzvos* (commandments), for it is said (Gen. 22:3), "And Abraham rose early in the morning." **Pesachim 4a**

C.

וַיִּקְחוּ אֶת-לוֹט וְאֶת-רֶכְשׁוֹ בֶן-אָחִי אַבְרָם וַיִּלְכוּ וְהוּא יוֹשֵׁב בְּסֹדֹם: וַיָּבֵא הַפְּלִיט וַיִּגְדַּל לְאַבְרָם הָעֶבְרִי וְהוּא שָׂכַן בְּאֵלְנֵי מְמֵרָא הָאִמְרִי אָחִי אֲשֶׁכֶּל וְאָחִי עֶנְרִי וְהֵם בְּעַלֵי בְרִית-אַבְרָם: וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיִּרְקֶה אֶת-חַנְיֹכָיו יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׂמֹנֶה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף עַד-דֶּן: וַיַּחְלֶק עֲלֵיהֶם | לְיָלֵהּ הוּא וַעֲבָדָיו וַיִּכְּם וַיִּרְדָּפֶם עַד-חֹבֹבָה אֲשֶׁר מִשְׁמָאל לְדַמְשֶׁק: בְּרֵאשִׁית יְדִיב-טו

And they took Lot, Abram's brother's son, who lived in Sodom, and his goods, and departed. And there came one who had escaped, and told Abram the Hebrew; for he lived in the plain of Mamre the Amorite, brother of Eshkol, and brother of Aner; and these were confederate with Abram. And when Abram heard that his brother was taken captive, he armed his trained servants, born in his own house, three hundred and eighteen, and pursued them to Dan. And he divided himself against them, he and his servants, by night, and defeated them, and pursued them to Hobah, which is on the left side of Damascus. **Genesis 14:12-15**

VI. The Humble Servant

A.

וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה-נָא הוֹאֵלְתִי לְדַבֵּר אֶל-אֱ-דֹנָי וְאֲנֹכִי עֹפָר וָאֵפֶר: בְּרֵאשִׁית יח:כז

And Abraham answered and said, Behold now, I have taken upon me to speak to the L-rd, I who am but dust and ashes. **Genesis 18:27**

B.

(דברים ז') לא מרבכם מכל העמים חשק ד' בכם וגו', אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: חושקני בכם, שאפילו בשעה שאני משפיע לכם גדולה אתם ממעטין עצמכם לפני, נתתי גדולה לאברהם - אמר לפני (בראשית י"ח) ואנכי עפר ואפר . . . חולין פט.

“It was not because you were greater than any people that the L-rd set His love upon you and chose you.” (Deuteronomy 7:7) The Holy One, blessed be He, said to Israel, I love you because even when I bestow greatness upon you, you humble yourselves before me. I bestowed greatness upon Abraham, yet he said to Me (Gen. 18:27), “I am but dust and ashes.” **Hullin 89a**

C.

וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרֶץ לְקִרְאתָם מִפֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה: וַיֹּאמֶר אֱ-דֹנָי אִם נָא מְצִאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ: בְּרֵאשִׁית יח:ב-ג

And he lifted up his eyes and looked, and, lo, three men stood by him; and when he saw them, he ran to meet them from the tent door, and bowed himself to the ground, and said, “My L-rd, if now I have found favor in your sight, pass not away, I beseech you, from your servant.” **Genesis 18:2-3**

VII. The Land of Israel: The Inheritance of the Jewish People

A.

וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֵם עַד אֵלוֹן מוֹרָה וְהִכְנַעְנִי אֹז בְּאֶרֶץ: וַיֵּרָא ד' אֵל אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזַרְעֲךָ אֶתְּן אֶת הָאֶרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַד' הַנִּרְאָה אֵלָיו: בְּרֵאשִׁית יב:ו-ז

And Abram passed through the land to the place of Shechem, to the terebinth of Moreh. And the Canaanite was then in the land. And the L-rd appeared to Abram, and said, To your seed will I give this land; and there he built an altar to the L-rd, who appeared to him. **Genesis 12:6-7**

B.

וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שְׁכֵם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּבֵאוֹ מִפְּדַן אַרְם וַיַּחֲזַן אֶת פְּנֵי הָעִיר: וַיִּקַּן אֶת חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אֱהֱלוֹ מִיַּד בְּנֵי חַמּוֹר אָבִי שְׁכֵם בְּמֵאָה קִשְׁיָטָה: וַיִּצֹב שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לוֹ אֱ-אֱ-לֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בְּרֵאשִׁית לג:יח-כ

And Jacob came unharmed to the city of Shechem, which is in the land of Canaan, when he came from Padan-Aram; and pitched his tent before the city. And he bought a parcel of a field, where he had spread his tent, at the hand of the children of Hamor, Shechem's father, for a hundred pieces of money. And he erected there an altar, and called it E-l E-lohei Israel. **Gen. 33:18-20**

C.

וְאֶת-חַמּוֹר וְאֶת-שָׁכֶם בְּנוֹ הָרְגוּ לְפִי-חָרֵב וַיִּקְחוּ אֶת-דִּינָה מִבֵּית שָׁכֶם וַיֵּצְאוּ: בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ
עַל-הַחֲלָלִים וַיִּבְזוּ הָעִיר אֲשֶׁר טָמְאוּ אַחֹתָם: אֶת-צֹאנָם וְאֶת-בְּקָרָם וְאֶת-חֲמֹרֵיהֶם וְאֶת אֲשֶׁר-בְּעִיר
וְאֶת-אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקְחוּ: וְאֶת-כָּל-חֵילָם וְאֶת-כָּל-טָפְסָם וְאֶת-נְשֵׂיהֶם שָׁבוּ וַיִּבְזוּ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר בְּבַיִת:
בְּרֵאשִׁית לְדֹכָז-כַּט

And they slew Hamor and Shechem his son with the edge of the sword, and took Dinah out of Shechem's house, and went out. The sons of Jacob came upon the slain, and plundered the city, because they had defiled their sister. They took their sheep, and their oxen, and their asses, and that which was in the city, and that which was in the field, And all their wealth, and all their little ones, and their wives took they captive, and carried off all that was in the houses. **Genesis 34:27-29**

VIII. *Bris Bein HaBesarim* - The Covenant "Between the Pieces"

A.

בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָשַׁב אֶת הַקֶּץ לַעֲשׂוֹת. כְּמָה שֶׁאָמַר
לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים. שֶׁנֶּאֱמַר, וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדַע תִּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם
וְעִבְדוּם וְעָנוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִי וְאַחֲרָי כֵן יֵצְאוּ בְּרִכּוּשׁ גָּדוֹל:
וְהִיא שְׁעֵמֶדָה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ. שְׁלֹא אֶחָד בְּלִבָּד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ אֶלָּא שְׁבָכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים
עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ מֵיָדָם: הַגְדָּה שֶׁל פֶּסַח

Blessed is He who keeps His promise to Israel. Blessed is He. For the Holy One, blessed be He, calculated the *kaitz* (end) to fulfill that which He said to our Patriarch Abraham in the Covenant "Between the Pieces," as it says (Gen. 15:13), "And He said to Abram, 'Know for a certainty that your seed shall be a stranger in a land that is not theirs, and shall serve them; and they shall afflict them four hundred years. And also that nation, whom they shall serve, will I judge; and afterward shall they come out with great wealth.'" This [promise] has stood by our forefathers and us, for not just one [enemy] stood up against us to destroy us, but in every single generation they stand up against us to destroy us. But the Holy One, blessed be He, saves us from their hand. **Hagadah Shel Pesach**

B.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ד' אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֵת לְךָ אֶת-הָאֶרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ: בְּרֵאשִׁית טו:

And He said to him, I am the L-rd who brought you out of Ur of the Chaldeans, to give you this land to inherit it. **Genesis 15:7**

C.

(1) וַיֹּאמֶר אֶ-דָּנִי יְיָ-הוֹדֵה בְּמָה אֲדַע כִּי אִירְשֶׁנָּה: בְּרֵאשִׁית טו:ח

And he said, L-rd G-d, how shall I know that I shall inherit it? **Genesis 15:8**

(2) מִפְּנֵי מָה נִעֲנַשׁ אַבְרָהָם אָבִינוּ וְנִשְׁתַּעֲבַדוּ בָנוּ לְמִצְרַיִם מֵאֲתָם וְעֵשֶׂר שָׁנִים? . . . שְׁמוּאֵל אָמַר:
מִפְּנֵי שֶׁהִפְרִיז עַל מְדוּתָיו שֶׁל הַקַּב"ה, שְׁנֵא': (בְּרֵאשִׁית טו) בְּמָה אֲדַע כִּי אִירְשֶׁנָּה. נִדְרִים לֵב.

Why was our Father Abraham punished and his children doomed to Egyptian servitude for two hundred and ten years? . . . Shmuel said: Because he went too far in testing the attributes [i.e., the promises] of the L-rd, as it is written, [And he said, L-rd G-d,] whereby shall I know that I shall inherit it? **Nedarim 32a**

(3) אלמלא מעמדות לא נתקיימו שמים וארץ, שנאמר (בראשית ט"ו) ויאמר ד' א-להים במה אדע כי אירשנה, אמר אברהם: רבוננו של עולם שמא ישראל חוטאין לפניך אתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה? אמר ליה: לאו. אמר לפניו: רבוננו של עולם, הודיעני, במה אירשנה? אמר ליה: (בראשית ט"ו) קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת וגו'. אמר לפניו: רבוננו של עולם, תינח בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם? - אמר לו: כבר תקנתי להם סדר קרבנות, בזמן שקוראין בהן לפני - מעלה אני עליהם כאילו הקריבום לפני, ואני מוחל להם על כל עונותיהם. תענית כז:

R. Yaakov b. Aha said in the name of R. Assi: Were it not for the Ma'amadoth, heaven and earth could not endure, as it is said, And he said: O L-rd G-d, whereby shall I know that I shall inherit it? Abraham said: Master of the Universe, should Israel sin before You, will You do unto them [as You hast done] to the generation of the Flood and to the generation of the Dispersion? [G-d] replied to him: No. He then said to him: Master of the Universe, "Let me know whereby I shall inherit it." [G-d] answered: Take Me a heifer of three years old, and a she-goat of three years old etc. Abraham then continued: Master of the Universe! This holds good while the Temple remains in being, but when the Temple will no longer be what will become of them? [G-d] replied: I have already long ago provided for them in the Torah the order of sacrifices and, whenever they read it, I will deem it as if they had offered them before me and I will grant them pardon for all their iniquities. **Taanis 27b**

D.

(1) ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל: ויקח-לו את-כל-אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש-בתרו לקראת רעהו ואת-הצפור לא בתר: בראשית טו:ט, י

And he said, L-rd G-d, how shall I know that I shall inherit it? And He said to him, Bring me a three year old (or alternately three) heifer(s), and a three year old (or alternately three) female goat(s), and a three year old (or alternately three) ram(s), and a turtledove, and a young pigeon. And he took to him all these, and divided them in the midst, and laid each half against the other; but the birds he did not divide. **Genesis 15:9-10**

(2) עגלה משלשת. שלשה עגלים רמז לשלשה פרים, פר יום הכפורים ופר העלם דבר של צבור ועגלה ערופה (ב"ר מד, יד): ועז משלשת. רמז לשעיר הנעשה בפנים, ושעירי מוספין של מועד ושעיר חטאת יחיד: ואיל משולש. אשם ודאי ואשם תלוי, וכבשה של חטאת יחיד: ותור וגוזל. תור ובן יונה: ויבתר אתם. חלק כל אחד לשני חלקים. ואין המקרא יוצא מידי פשוטו, לפי שהיה כורת ברית עמו לשמור הבטחתו להוריש לבניו את הארץ, כדכתיב ביום ההוא כרת ד' את אברם ברית לאמר וגו', ודרך כורת ברית לחלק בהמה ולעבור בין בתריה, כמה שנאמר להלן העוברים בין בתרי העגל (ירמיה לד:ט), אף כאן תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים, הוא שלוחו של שכינה שהוא אש: ואת הצפור לא בתר. לפי שהאומות עובדי כוכבים ומזלות נמשלו לפרים ואילים ושעירים, שנאמר סבבוני פרים רבים וגו' (תהלים כב:ג), ואומר האיל אשר ראית בעל הקרנים, מלכי מדי ופרס (דניאל ח:כ), ואומר הצפיר והשעיר, מלך יון. וישראל נמשלו לבני יונה, שנאמר יונתי בחגוי הסלע (שיר השירים ב:יד), לפיכך בתר הבהמות, רמז על האומות שיהיו פליין והולכין, ואת הצפור לא בתר, רמז שיהיו ישראל קיימין לעולם: רש"י שם

Three heifers: This hints at the three bullocks: The bullock of the Day of Atonement (*par Yom HaKipurim*); the bullock of the unknown matter [which the community transgresses because of an error of the Sanhedrin] (*par helam davar*); and the ceremony of the breaking of the heifer's neck (*egla arufa*). **Three she goats:** This is an allusion to the goat which was within the Temple

(*sa-ir hanaseh bifnim*); the goats of the additional service of the festivals (*se-irei musafin shel mo-ed*); and the goat offered for the transgression of the individual (*se-ir chatas yachid*). **Three rams:** The guilt offering for certain commission of certain offenses (*asham vadai*); the guilt offering for doubtful commission of an offense (*asham talui*); and the lamb sacrificed for the transgression of an individual (*kavsa shel chatas yachid*). **And a turtle-dove and a young pigeon:** This means a turtle dove and a young dove. **And he divided them:** He divided each one into two parts. And the text does not depart from its plain meaning. For G-d was making a covenant with him to keep His promise to cause his sons to inherit the land, as it is written (Gen. 15:18), “In that day, the L-rd made a covenant with Avram saying, etc.” And the manner of making a covenant was to divide an animal into two and to pass between its halves, as it says (Jeremiah 34:19), “Those who pass between the halves of the heifer.” Likewise here, a smoking furnace and a flaming torch that passed between the pieces are actually the messenger[s] of the Divine Presence which is fire. **But the birds he did not divide:** Since the nations that worship stars (pagans) are likened to bullocks, rams, and goats, as it says (Psalms 22:13), “Many bulls surround me; strong bulls of Bashan surround me.” And it says (Daniel 8:20), “The ram which you saw, which has two horns, are the kings of Media and Persia.” And it [also] says (*ibid.*), “and the rough he-goat is the king of Greece.” And Israel is likened to a dove (Song of Songs 2:14), “my dove is in the clefts of the rock.” Therefore, he divided the animals, alluding to the star worshippers (pagans) that they would eventually perish. “But the birds he did not divide.” This hints to the fact that Israel will exist forever. **Rashi, *ibid.***

3 ר' יהושע אומר לקח אברהם חרבו ובתר אותם כל אחד לשנים שנאמר ויקח לו את כל אלה ויבתר אותם בתוך אילו לא בתר אותם לא היה העולם יכול לעמוד אלא הואיל ובתר אותם תש כחן. ילקוט שמעוני בראשית פרק טו

Rabbi Yehoshua says: Avraham took his sword and split each one of them into two parts, as it says (Gen. 15:10), “And he took them all and divided them in the middle.” Had he not divided them in half, the world would not have been able to survive. But since he did divide them in half, their power has become weakened. **Midrash Yalkut Shimoni Beraishis Chapter 15**

4 מה יונה זאת מצויינת כך ישראל מצויינין בתגלחת במילה בציצית מה יונה זו צנועה כך ישראל צנועים מה יונה זו פושטת צוארה לשחיטה כך ישראל שנאמר (תהלים מ"ד) כי עליך הורגנו כל היום מה יונה זו מכפרת על העונות כך ישראל מכפרים על האומות שכל אותן שבעים פרים שמקריבים בחג כנגד שבעים אומות שלא יצדה העולם מהם הה"ד (שם ק"ט) תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה מה יונה זו משעה שמכרת בן זוגה עוד אינה ממירה אותו באחר כך ישראל משעה שהכירו להקב"ה לא המירוהו באחר. מדרש שיר השירים א:סד

Just like [the appearance of] a dove is unique, so too does Israel appear unique. This manifests itself in the manner that they cut their hair, in the circumcision, and in their fringes (*tzitzis*). Just like the dove is modest, so too is Israel modest. Just as the dove stretches out its neck to be slaughtered, so too Israel, as it says (Psalms 44:23), “For Your sake have we constantly let ourselves be killed.” Just like a dove atones for sins, so too does Israel atone for the nations, for the seventy bulls that they offer on Sukkos correspond to the seventy nations, that the world not be emptied of them. . . . Just like a dove who recognizes its mate does not abandon it for another, so too Israel. From the time they recognized the Holy One, blessed be He, they did not abandon Him for another. **Midrash Shir HaShirim 1:64**

E.

(1) וַיֵּרֶד הָעֵיט עַל-הַפְּגָרִים וַיִּשָּׁב אֹתָם אַבְרָם: בְּרֵאשִׁית טוֹיָא

And when the eagle came down upon the carcasses, Abram drove them away. **Genesis 15:11**

(2) רמז שיבא דוד בן ישי ללכותם, ואין מניחים אותו מן השמים, עד שיבוא מלך המשיח:

This is an allusion that David, the son of Yishai, would come to destroy them, but heaven wouldn't permit him to do so until the arrival of the king, the Moshiach. **Rashi ibid.**

(3) ונחתו אומיא ע"א הינון מדמיין לעופא מסאבא למיבזז נכסיהון דישראל והות זכותיה דאברם מגנא עליהון: תרגום יונתן שם

The nations, which are similar to an unclean bird, swooped down to plunder the possessions of Israel, but the merit of Avraham protected them. **Targum Yonasan ibid.**

F.

(1) וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וְתַרְדְּמָה נִפְלְאָה עַל-אַבְרָם וְהָיָה אֵימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נִפְלְאָה עָלָיו: בְּרֵאשִׁית טוֹיָב

And when the sun was going down, a deep sleep fell upon Abram; and, lo, a fear of great darkness fell upon him. **Genesis 15:12**

(2) והנה אימה וגו'. רמז לצרות וחשך של גליות:

And lo, a fear etc. : He alluded to the afflictions and darkness of the Diaspora. **Rashi ibid.**

(3) והנה אימה חשכה גדולה. אימה, זו בבל. חשכה, זו יון. גדולה, זו מדי. נופלת עליו, זה אדום. אמר הקב"ה לאברהם, עתיד הוא בית המקדש ליחרב והקרבות בטלין שהיו מכפרין עליהן. מה רצונך, שישתעבדו בניך בגליות ואל ישתעבדו בגיהנם. אמר רב חנינא בר פפא, אברהם בירר לו את הגליות, אמר, מוטב שישתעבדו ישראל בגליות ואל ישתעבדו בגיהנם. והוא שהקדוש ברוך הוא אומר לישראל, אבוכון הוא. וכן הוא אומר, (ישעיה נא, א) הביטו אל צור חוצבתם. זה אברהם. שנאמר (שם, ב) הביטו אל אברהם אביכם: מדרש תהלים נב

“... and, lo, a fear of great darkness fell upon him (Abraham).” (Genesis 15:12) The term, “fear,” is referring to Babylon. “Darkness,” is referring to Greece. “Great,” is referring to Media. “Fell upon him,” is referring to Edom (Rome). The Holy One, blessed be He, said to Abraham, “The Temple is destined to be destroyed and the sacrifices will cease, which atoned for them. What do you want, that your children should be subjugated in the exiles and not be subjugated in Gehinnom, [or not]?” Rabbi Chanina bar Pappa said: Abraham chose for himself the exiles. He said: It is better that Israel be subjugated in the exiles and not be subjugated in Gehinnom. This is what the Holy One, blessed be He, said to Israel: He (Abraham) is your father! Similarly it is stated (Isaiah 51:1), “. . . look to the rock from where you have been cut, and to the hole of the pit from where you have been dug.” This is referring to Abraham, as it is stated (ibid. 51:2), “Look to Abraham your father . . .” **Midrash Tehilim 52**

G.

(1) וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יְדַע תְּדַע כִּי-גֵר | יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעִבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: וְגַם אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנֹכִי וְאַחֲרָי כֵן יֵצְאוּ בְּרִכְשׁ גְּדוֹל: וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקְבָּר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה: וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא שָׁלֵם עוֹן הָאֱמֹרִי עַד הֵנָּה: בְּרֵאשִׁית טוֹי-ג-טז

And he said to Abram, Know for a certainty that your seed shall be a stranger in a land that is not theirs, and shall serve them; and they shall afflict them four hundred years; And also that nation, whom they shall serve, will I judge; and afterward shall they come out with great wealth. And you shall go to your fathers in peace; you shall be buried in a good old age. But in the fourth generation they shall come here again; for the iniquity of the Amorites is not yet full. **Genesis 15:13-16**

(2) שלשים שנה וארבע מאות שנה. בין הכל, משנולד יצחק עד עכשיו היו ארבע מאות שנה, משהיה לו זרע לאברהם נתקיים כי גר יהיה זרעך, ושלשים שנה היו משנגזרה גזירת בין הבתרים עד שנולד יצחק. ואי אפשר לומר בארץ מצרים לבדה, שהרי קהת מן הבאים עם יעקב היה, צא וחשוב כל שנותיו וכל שנות עמרם בנו ושמנים של משה, לא תמצאם כל כך, ועל כרחך הרבה שנים היו לקהת עד שלא ירד למצרים, והרבה משנות עמרם נבלעים בשנות קהת, והרבה משמונים של משה נבלעים בשנות עמרם, הרי שלא תמצא ארבע מאות לביאת מצרים, והזקקת לומר על כרחך שאף שאר הישיבות נקראו גרות, אפילו בחברון, כענין שנאמר אשר גר שם אברהם ויצחק (בראשית לה, כז), ואומר את ארץ מגוריהם אשר גרו בה (שמות ו, ד), לפיכך אתה צריך לומר כי גר יהיה זרעך, משהיה לו זרע, וכשתמנה ארבע מאות שנה משנולד יצחק, תמצא מביאתן למצרים עד יציאתן ר"י שנה. רש"י שמות יב:מ

(Ex. 12:40) Four hundred and thirty years in all. From the birth of Yitzchak until the present (the Exodus) there were four hundred years. From the time that Avraham had children (seed) the [decree] was fulfilled (Gen. 15:13), "for your seed will be a stranger." Thirty years passed from the time there was decreed the decree (the Covenant) "between the pieces" (Gen. 15:10 - Avraham was then seventy) until Yitzchak was born [when Avraham was one hundred]. Now it is impossible to say that [they dwelt] exclusively in the land of Egypt [for the full period of four hundred and thirty years] for Kohath was amongst those who [came to Egypt] with Yaakov. Go and count all of his years and all of the years of Amram his son and the eighty years of Moshe and you won't find that they add up to that number, and, of course, Kohath was many years old before he went down to Egypt, and many of the years of Amram are included in the years of Kohath, and many of the eighty years of Moshe are included in the years of Amram. It is therefore evident that four hundred years did not pass from their arrival in Egypt and one must say that the other "dwellings" [of the Patriarchs] are also] called sojournings including the time spent in Hebron, as it is stated (Gen. 35:27), "Where Avraham and Yitzchak sojourned." And Scripture further states (Exodus 6:4), "the land of their sojournings wherein they sojourned." Therefore you must say that [the verse] (Gen. 15:13), "For your seed will be a stranger" refers to the time when Avraham had seed and if you count four hundred years from the birth of Yitzchak, you will find that from their arrival in Egypt until their departure two hundred and ten years elapsed. **Rashi Exodus 12:40**

(3) וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יְדַע תְּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ יְדוּעַ שְׁאֲנִי מִפְּזֹרֶן תְּדַע שְׁאֲנִי מִכְּנֶסֶן יְדוּעַ שְׁאֲנִי מִמְּשַׁכְּנֵן תְּדַע שְׁאֲנִי פּוֹרֶקֶן יְדוּעַ שְׁאֲנִי מִשְׁעַבְדֵּן תְּדַע שְׁאֲנִי גּוֹאֲלֵן כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם מִשִּׁירָאָה לָךְ זֶרַע א"ר יוֹדֵן גִּירוֹת בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם עִבְדוֹת עֵינּוּי לְאַסְפִּיטִיא שְׁלָהֶם: מִדְּרַשׁ בְּרֵאשִׁית רַבָּה מִדִּיָּה

And he said to Abram, Know for a certainty (*yodoa teida*) that your seed shall be a

stranger: Know (*yodoa*) that I will disperse them. Know for a certainty (*teida*) that I will gather them. Know that I will take them as a pledge. Know for a certainty that I will redeem them. Know that I will enslave them. Know for a certainty that I will deliver them. **That your seed will be stranger in a land that doesn't belong to them:** This is counted from the time seed will appear unto you. Rabbi Yuden said: The status of being a stranger will be experienced in a land that is not theirs. Enslavement and affliction will be experienced in their place of hospitality. **Midrash Beraishis Rabbah 44:18**

(4) וכבר בארנו למעלה אצל (בראשית טו, יג) "ידוע תדע כי גר יהיה זרעך", ידוע שאני ממשכנך, תדע שאני פורקן. ידוע שאני משעבדך, תדע שאני גואלם. ידוע שאני מפזרן, תדע שאני מכנסן (ב"ר מד, יח), כמו שהתבאר למעלה. והם הם אלו דברים שנזכרים כאן, כי כנגד 'שאני ממשכנך', והמשכון הוא תחת מי שממושכן בידו, לכך גזר שלא ימרדו באומות לצאת מתחת רשותם. וכנגד 'שאני משעבדם', גזר שלא יהיו האומות משעבדים בהם יותר מדאי. ואם לא כן, לא היה קיום אל הגלות שגזר השם יתברך עליהם, כי די בעצם הגלות אף שאינו יוצא מסדר העולם, ולכך לא יוסיפו עליהם בשעבוד. וכנגד 'שאני מפזרן' גזר עליהן שלא יעלו בחומה, שזהו קבוץ גליות, והוא בטול הפיזור. וכנגד אלו ג' יש כאן ג' שבועות; כי שלא יתגברו ישראל ויצאו מרשותם – השביעם שלא ימרדו באומות. נגד השני – שלא יתגברו האומות לגמרי עליהם, השביעם שלא ישתעבדו בהם יותר מדאי. נגד הג' – (שלא) יפרדו זה מזה, השביעם שלא יעלו בחומה. . . . ומה שאמרו רבנן השביעם בדורו של שמד, . . . רוצה לומר אף אם יהיו רוצים להמית אותם בעינוי קשה, לא יהיו יוצאים ולא יהיו משנים בזה. ס' נצח ישראל כד למהר"ל מפראג

We have already explained above the [Midrashic explanation of the] verse (Genesis 15:13), "Know for a certainty that your seed shall be a stranger [in a land that is not theirs, and shall serve them; and they shall afflict them four hundred years]" that the term, "know," means that I will take them as a pledge, "certainly [know]" means that I will redeem them; [alternately] "know," means that I will subjugate them, "certainly [know]" means that I will save them; [also] "know," means that I will disperse them, "certainly [know]" means that I will gather them. (Midrash Beraishis Rabbah 44:18) These are actually the ideas expressed here. Corresponding to "I will take them as a pledge," as a pledge is under the control of he who holds the pledge, He decreed that they not rebel against the nations to leave their domain. Corresponding to "I will subjugate them," He decreed that the nations not subjugate them excessively. For if that would not be so, the exile (golus) which the Holy One, blessed be He, decreed couldn't continue on. For it is sufficient that they suffer exile, even if it not be extraordinary. Therefore the [nations] shouldn't increase their subjugation. Corresponding to, "I will scatter them," He decreed that they shouldn't rise up in a "wall", which is the ingathering of the exile and a cessation of the dispersion. Corresponding to these three are the three oaths, i.e. in order that they shouldn't overpower their enemies and leave their domain, He made them swear that they not rebel. Corresponding to the second concern, i.e. that the nations shouldn't totally overwhelm them, He imposed an oath upon them that they not excessively subjugate them. Corresponding to the third concern that they separate one from the other did He impose an oath that they not come up as a wall. . . . And that which our Rabbis said that they imposed an oath in the generation of the forced conversion . . . it means that even if they want to kill them through terrible tortures, they should not leave nor rebel. **Maharal of Prague, Sefer Netzach Yisrael Chapter 24**

5) ויאמר לאברהם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה. וצ"ע הלשון ידע תדע הרי די במה שיאמר לו הנבואה עצמה ולמה הוצרך להוסיף כאן שידע מה אומר לו, ונראה דבאמת היו ב' ענינים במה שנאמר לאברהם כי גר יהיה זרעך וכו'. א' היתה זו נבואה שנאמר לו מה שיקרה עם זרעו וב' היה זה תנאי בברית ובהבטחה שהבטיח לו הארץ דע"י שיהיה זרעו בארץ לא להם עי"ז גופא הוא שיזכו בארץ, וזה מבואר ברש"י (ל"ו ז') עה"פ וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו כתב רש"י מפני יעקב אחיו מפני שטר חוב של גזירת כי גר יהיה זרעך המוטל על זרעו של יצחק אמר אלך לי מכאן אין לי חלק לא במתנה שנתנה לו הארץ הזאת ולא בפרעון השטר עכ"ל, הרי להדיא דגזירת כי גר יהיה זרעך הוא בגדר פירעון ותשלומים תמורת המתנה שנתנה לו הארץ, וזהו ביאור הלשון ידוע תדע דכשאדם חותם על שטר צריך הוא לדעת מה שכתוב בו ומשום כך נאמר בנבואה זו הלשון ידיעה משום שנוסף על הנבואה היה כאן בזה התחייבות והסכם בין ב' צדדים וצריכים ב' הצדדים לידע על מה הסכימו: חדושי הגרי"ז הלוי

And he said to Abram, Know for a certainty that your seed shall be a stranger in a land that is not theirs, and shall serve them; and they shall afflict them four hundred years: Deliberation is needed to understand the expression, "Know for a certainty." It should have been sufficient to have just told [Avraham] the prophecy. Why did He have to add that [Avraham] should know what He is telling him? It seems that in truth there were two ideas inherent in the statement that He made to Avraham that "your seed shall be a stranger." One is the prophecy in which he was foretold of what would happen to his seed. The second was a condition in the covenant and in the promise which He promised him the land, that it would be fulfilled [only] if his seed would be in a land which didn't belong to them. Through that itself they would merit [having] the land. This is elucidated by Rashi (on Gen. 36:7) [commenting on] the verse, ". . . and [Esau] went to another country, away from (because of) his brother Yaakov." Rashi wrote, "'Because of his brother Yaakov,' [is to be interpreted as,] 'because of the writ of obligation of the decree, "for your seed will be a stranger," that was placed on the seed of Yitzchak.' [Esau] said, 'I will leave this place. I have not part in either the gift, because this land was given to him, nor in paying the writ of obligation.'" Behold the decree of, "for your seed will be a stranger," is to be categorized as payment and compensation for the gift of the land which He gave him. This is the elucidation of the expression, "You shall surely know." For when a person signs a document, he has to know what's written inside of it. For that reason, this prophecy included the expression of knowledge, for in addition to the prophecy, there was also an obligation and agreement between the two sides, for both sides have to know what they are agreeing to.

Chidushei HaGriz HaLevi

H.

1) וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא-שָׁלֵם עֲוֹן הָאֱמֹרִי עַד-הֵנָּה: בראשית טו: טז

But in the fourth generation they shall come here again; for the iniquity of the Amorites is not yet full. **Genesis 15: 16**

2) ודור רביעי ישובו הנה. לאחר שיגלו למצרים יהיו שם ג' דורות, והרביעי ישובו לארץ הזאת, לפי שבארץ כנען היה מִדְבָּר עמו וּכְרַת בְּרִית זֶה, כדכתיב לתת לך את הארץ הזאת לרשתה, וכן היה, יעקב ירד למצרים, צא וחשוב דורותיו, יהודה פרץ וחצרון, וכלב בן חצרון מבאי הארץ היה: רש"י

The fourth generation shall come back: After they will be exiled in Egypt they will be there three generations, and in the fourth they will return to this land. For in the land of Canaan He was speaking [with Avraham] and made this covenant, as it is written (Gen. 15:7), "to give unto you

this land to inherit it.” And so it was. Jacob went down to Egypt; go and count his generations. Judah, Peretz, and Hetzron. Caleb, the son of Hetzron was one of those who entered the land. **Rashi ibid.**

(3) כתיב ארבע מאות שנה וכתיב דור רביעי ישובו הנה (שם) הא כיצד עשו תשובה אגאלם לדורות ואם לאו לשנים ויהי מקץ שלשים שנה וגו' כשהגיע הקץ לא עכבם כהרף עין. מדרש תנחומא **בא פרק ט'**

It is written, “four hundred years,” and it is written, “the fourth generation shall return here.” How does one resolve the contradiction? If they repent, I will redeem them in the allotted generations and if not it will be through the allotted years. “And it was at the end of thirty years etc.” As soon as the end was reached, He didn't delay them for an instant. **Midrash Tanchuma Parshas Bo Chapter 9**

I.

(1) וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְעֵלְטָה הָיָה וְהִנֵּה תַנּוּר עֹשֵׂן וְלִפִּיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה: **בראשית טו:יז**

And it came to pass, that, when the sun went down, and it was dark, behold a smoking furnace, and a burning torch that passed between those pieces. **Genesis 15:17**

(2) ויהי השמש באה ועלטה היה אמיטתא הות והנה תנור עשן ולפיד שמעון בר אבא בשם ר' יוחנן אמר ארבעה דברים הראה לו גיהנם ומלכיות ומתן תורה ובית המקדש א"ל כל זמן שבניך עסוקים בשתים הם ניצולים משתים פירשו משתים הם נידונין בשתים א"ל במה אתה רוצה שירדו בניך בגיהנם או במלכיות ר' חנינא בר פפא אמר אברהם ברר לו את המלכיות רבי יודן ור' אידי ור' חמא בר חנינא אמרו אברהם ברר גיהנם והקב"ה ברר לו את המלכיות. מדרש בראשית רבה מד:כא

And it came to pass, that, when the sun went down, and it was dark, behold a smoking furnace, and a burning torch: Shimon bar Aba in the name of R. Yochanon said: He showed him four things: Gehinnom, the kingdoms [that subjugated the Jews,] the giving of the Torah, and the Bais HaMikdash (the Temple). He said to him, “As long as your children are involved in these two [i.e. the study of Torah and the service of the Temple,] they will be saved from the other two. If they separate themselves from these two then they will be punished by the other two. He asked him, what would you prefer, that they descend into Gehinnom or that they [be subjugated by] the kingdoms? Rabbi Chanina bar Papa said: Avraham chose the [subjugation of] the kingdoms. Rabbi Yudin and Rabbi Idi and Rabbi Chama bar Chanina said: Avraham chose Gehinnom and the Holy One, blessed be He, chose for them [the subjugation of] the kingdoms. **Midrash Bereishis Rabbah 44:21**

(3) רבי נתן אומר מנין אתה אומר שהראה המקום לאברהם אבינו גיהנם ומתן תורה וקריעת ים סוף שנאמר (בראשית ט"ו) "ויהי השמש לבא ועלטה היה והנה תנור" זה גיהנם שנאמר (ישעיה ל"א) ותנור לו בירושלם (בראשית ט"ו) "ולפיד אש" זה מתן תורה שנאמר (שמות כ) וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים. (שם) "בין הגזרים האלה" זה קריאת ים סוף שנאמר (תהלים קל"ו) לגוזר ים סוף לגזרים. הראהו בית המקדש וסדר קרבנות שנאמר (בראשית ט"ו) קחה לי עגלה משולשת וגו'. הראהו ארבע מלכיות שהן עתידין לשעבד את בניו שנא' (שם) "ויהי השמש לבא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדולה נופלת עליו." "אימה" זו מלכות בבל. "חשכה" זו מלכות מדי. "גדולה" זו מלכות יון. "נופלת" זו מלכות רביעית רומי חייבתא. מכילתא פרשת בחדש פרשה ט

Rabbi Nassan says: How do we know that the Omnipresent showed our Patriarch Avraham Gehinnom, the giving of the Torah, and the splitting of the Red Sea? For it says (Gen. 15), “And it came to pass, that, when the sun went down, and it was dark, behold a smoking furnace.” “A furnace” is referring to Gehinnom, as it says (Isaiah 31:9), “His furnace [is] in Jerusalem.” “. . . and a burning torch,” is referring to the giving of the Torah, as it says (Exodus 20:15), “And all the people saw the thunderings, and the lightnings (torches - *lapidim*).” “. . . [that passed] between those pieces (*gezarim*).” This refers to the splitting of the Red Sea, as it says (Psalms 136, “To him who parted (*ligozair*) the Red Sea; for His loving kindness endures for ever.” He showed him the Bais HaMikdash and the order of the sacrifices, as it says (Gen. 15:9), “And He said to him, Bring Me a three year old heifer etc.” He showed him the four kingdoms that are destined to enslave his children, as it says (Gen. 15:17), “And when the sun was going down, a deep sleep fell upon Abram; and, lo, a fear of great darkness fell upon him.” “Fear,” is referring to the kingdom of Babylon. “Darkness,” is referring to Media. “Great,” is referring to the kingdom of Greece. “Fell upon him,” is referring to the evil [kingdom of] Rome. . . . **Mechilta Parshas B’Chodesh, Parsha 9**

J.

(1) ביום ההוא כרת ד' את-אברהם ברית לאמר לזרעך נתתי את-הארץ הזאת מנהר מצרים עד-הנהר הגדל נהר-פרת: את-הקיני ואת-הקניזי ואת הקדמני: ואת-החתי ואת-הפרזי ואת-הרפאים: ואת-האמרי ואת-הכנעני ואת-הגרגישי ואת-היבוסים: בראשית טו:יח-כא

In the same day the L-rd made a covenant with Abram, saying, To your seed have I given this land, from the river of Egypt to the great river, the river Euphrates; The Kenites, and the Kenazites, and the Kadmonites, And the Hittites, and the Perizzites, and the Rephaim, And the Amorites, and the Canaanites, and the Girgashites, and the Jebusites. **Genesis 15:18-21**

(2) את הקיני. עשר אומות יש כאן, ולא נתן להם אלא שבעה גוים, והשלשה אדום ומואב ועמון (ב"ר מד, כג.), והם קיני קניזי קדמוני, עתידים להיות ירושה לעתיד, שנאמר אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם (ישעיה יא, יד.): ואת הרפאים. ארץ עוג, שנאמר בה ההוא יקרא ארץ רפאים (דברים ג, יג.): רש"י שם

The Kenite: Ten nations are mentioned here but He gave them only seven nations while the other three, Edom, Moab and Ammon, which are the Kenite, the Kenizzite and the Kadmonite, are destined to be an inheritance in the future, as it says (Isaiah 11:14), “Upon Edom and Moab they shall put forth their hand and the children of Ammon shall obey them.” **And the Rephaim:** This is the land of Og regarding which it is stated (Deut. 3), “That is called the land of Rephaim.” **Rashi ibid.**

(3) ד' א-להינו דבר אלינו בחרב לאמר רב-לכם שבת בחר הזה: פנו | וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל-כל-שכניו בערבה בחר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד-הנהר הגדל נהר-פרת: ראה נתתי לפניכם את-הארץ באו ורשו את-הארץ אשר נשבע ד' לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: דברים א:ז-ח

Turn, and take your journey, and go to the mount of the Amorites, and to all the places near there, to the Arabah, to the hills, and to the lowlands, and to the Negev, and by the sea side, to the land of the Canaanites, and to Lebanon, to the great river, the river Euphrates. Behold, I have set the land before you; go in and possess the land which the L-rd swore to your fathers, Abraham, Isaac, and Jacob, to give to them and to their seed after them. **Deuteronomy 1:7-8**

4) קנזי הוא מעשו קיני וקדמוני הוא מעמון ומואב אבל לימות המשיח יחזרו ויהיו לישראל כדי לקיים מאמרו של הקב"ה אבל עכשיו שבעה נתן להם שנאמר (שם ז) שבעה גוים רבים ועצומים ממך. מדרש בראשית רבה מד:כג

"The Kenites," are referring to Esau. "The Kenazites and the Kadmonites," are referring to Amon and Moab. At the time of Moshiach, however, they will revert back to Israel, in order to fulfill the statement of the Holy One, blessed be He. Now, however, He gave them seven, as it says (Deuteronomy 7:1), ["When the L-rd your G-d shall bring you into the land which you are entering to possess, and has cast out many nations before you, the Hittites, and the Girgashites, and the Amorites, and the Canaanites, and the Perizzites, and the Hivites, and the Jebusites,] seven nations greater and mightier than you." **Midrash Bereishis Rabbah 44:23**

5) וידוע שישראל לא נחלו בארץ כ"א ארצות שבעת העממים בלבד לא ארץ הקני והקניזי והקדמוני שהם אדום ועמון ומואב שלא נכבשו לארץ ישראל ועתידין להכבש בגאולה העתידה שנאמר אדום ומואב משלוח ידך ובני עמון משמעתם. והיא אותה ההבטחה שנאמרה לאברהם בברית בין הבתרים שהוא חלק לעתיד לבוא בגאולה האחרונה. ולכן בצדק אמר המגיד היא שעמדה לאבותינו ולנו וכו'. וכן מדבריהם ז"ל מבואר כי המאמר בברית בין הבתרים ראה אברהם לא לבד גלות מצרים כי אם גליות שאר המלכיות וכמו שדרשו על "והנה אימה חשכה" אימה זו בכל חשכה זו מדי שהחשיכה פניהם של ישראל בצום ובתענית, גדולה זו יון, נופלת עליו זו אדום וכמו שכתב הרמב"ן שהרגיש הנביא כאילו הצרה האחרונה היא נופלת כמשא כבד, וכאילו הודיע הקב"ה לאברהם כמשייר במתנתו שעוד ארבע מלכיות אחרות ישעבדום וימשלו בארצם אם יחטאו לפניו כן דרשו את הגוי אשר יעבודו דן אנכי לרבות ארבע מלכיות שעתיד הקב"ה לדון. ועל הבחינות האלה אמר המגיד שאותה ההבטחה עמדה לנו עד היום הזה. ר' יצחק אברבנאל בזבח פסח על הגדה של פסח

It is well known that Israel only inherited the lands of the seven nations and not the land of the Kenites, and the Kenazites, and the Kadmonites, which are Edom, Amon, and Moab. They were not conquered as part of the conquest of the Land of Israel but are destined to be conquered at the time of the future redemption, as it says (Isaiah 11:14), "Upon Edom and Moab they shall put forth their hand and the children of Ammon shall obey them." This is the promise that was made to Avraham in the "Covenant of the Pieces," for this is the future portion [that will be granted] at the time of the final redemption. For this reason the author of the Hagada [of Pesach] is justified in saying, "This [yet unfulfilled promise] has stood by our forefathers and us etc." Similarly, from the words [of our Sages] of blessed memory it is evident that in the statement [that Hashem made] in the "Covenant of the Pieces" (*Bris bein Habesarim*) Avraham saw not only the exile of Egypt but also the exiles of the other kingdoms, according to their interpretation of the verse, "Behold a fear of great darkness fell upon him." "Fear" is referring to Babylon. "Darkness" is referring to Media, which caused the faces of Israel to become darkened through their gathering and fasting. "Great" is referring to Greece. "Fell" is referring to Edom (Rome), as the Ramban writes, for the prophet felt that the latter misfortune fell [upon the Jews] like a heavy burden. It is as if the Holy One, blessed be He, informed Avraham that He is holding back part of His gift, for there will still be four other kingdoms that will enslave the Jews and rule over their land, if they sin before Him. Similarly they interpreted the verse (Gen. 15:14), "And *also* that nation, whom they shall serve, will I judge," to include the four kingdoms whom G-d is destined to judge. Because of these considerations did the author of the Hagadah say that that promise stood by them up to this day. **R. Yitzchak Abrabanel, Zevach Pesach, on the Hagada Shel Pesach**

(6) הנה יש לתמוה איך טח מראות עיניהם של הממאנים להאמין בגדלותינו ומעלתינו העתידה לבא, כי מקרא מלא דיבר הכתוב שכרת ד' ברית עם אברהם אבינו עליו השלום לתת לזרעו עשרה אומות, ועד עתה לא מצינו שנתן ד' לישראל אלא שבעה אומות ונשארו שלשה אומות, ואיך יאמרו העצמות היבשות אבדה תקות נחלתינו ושבועת ד' מנגדתם, וגם השבעה שנתן ד' לא כולם באו לפרק התקבל ובעונותינו עבדים משלו בנו, ועשה ד' ככה לרמוז מדה כנגד מדה כשם שאנו עבדי ד' ואין נכנעים לו יתברך כעבד מורד ברבו, ג"כ יבואו עבדים שלנו וימרדו בנו, ועוד יש לא-לוה מלין לקיים בריתו: עוד נתתי לבי לתור בסדר הכתובים ואראה כי הקדים הקיני והקניזי והקדמוני שהם עמון ומואב ואדום שלא באו לידינו בראשונה אלא שבעה המאוחרים, ואין נכון להקדים המאוחר אכן ודאי כי מאת ד' היתה זאת להעריך ולהגיד לך כי עיקר הנתינה היא העתידה שיבואו יחד השלשה ועמהם הנותר מהשבעה אומות, ותקפוץ פיה עולה בראות שבועת ד', וסימן לדבר נתינת הארבעה מלכים אשר נתן ד' לאברהם, שלשה כנגד קיני וקניזי וקדמוני, והרביעי תדעל מלך גוים רמז אל התאספות האומות הנשארים מהשבעה הראשונים והבן:

Behold, one wonders, how could the eyes of those who refuse to believe in our greatness and our future heights be so blinded? For there is an explicit verse that states that G-d made a covenant with Avraham, our Patriarch, of blessed memory, to give his seed [the land of] ten nations. Up until now we haven't seen G-d give Israel but the [land of] seven nations. Three nations are still left. How can they say [about us] that we are [merely] dried bones who have lost hope of ever regaining our inheritance! The oath of G-d contradicts them! Even the [land of the] seven [nations] which G-d gave was not given in its entirety and because of our sins, slaves are ruling over us. G-d did this to hint to us, [that we are being punished] measure for measure: Just as we are servants of G-d, but yet we don't submit to His authority, as a slave who rebels against his master, so too, slaves have come against us and rebelled. But G-d still has the means to fulfill His covenant. In addition, I have concentrated on the order of the verses and have seen that the Kenites, Kenazites, and Kadmonites, which are Amon, Moab and Edom, were not initially conquered but rather it was the latter seven, [that were conquered]. It would seem to be incorrect that the latter ones precede the earlier ones. It was certainly, however, planned by G-d in order to arouse you and tell you that the essential gift [of the land] is destined to be fulfilled in the future when all three will come [into our possession] together with the remnants of the seven nations [that were not as yet conquered]. . . . A [Scriptural allusion] of this is the conquest of the four kings which Hashem did on behalf of Avraham. Three [of the kings] corresponded to the Kenites, Kenazites, and Kadmonites and the fourth [king], Tidal, king of the nations, hints at the coalition of the remaining [forces] of the seven nations. **Ohr HaChaim, Parshas Lech Lecha, Gen. 15:18**

IX. The Covenant of Circumcision - *Bris Milah*

A.

(1) וַיְהִי אֲבָרָם בֶּן-תְּשָׁעִים שָׁנָה וַתִּשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא ד' אֶל-אֲבָרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי אֱ-ל שְׁ-דִי הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים: וְאֶתְנָה בְרִיתִי בֵינִי וּבֵינְךָ וְאָרְבָּה אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֵד: בְּרֵאשִׁית יוֹ-א-ב

And when Abram was ninety nine years old, the L-rd appeared to Abram, and said to him, I am the Al-mighty G-d; walk before Me, and be perfect. And I will make My covenant between Me and you, and will multiply you exceedingly. **Genesis 17:1-2**

(2) אֲנִי אֱ-ל שְׁ-דִי. אֲנִי הוּא שֵׁשׁ דִּי בֵּא-לְהוֹתִי לְכָל בְּרִיָּה, לְפִיכֶךְ הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי, וְאֵהִי לְךָ לֹא-לוֹה וּלְפִטְרוֹן. וְכֵן כָּל מְקוֹם שֶׁהוּא בְּמִקְרָא פִירוּשׁוֹ כֵךְ, דִּי שְׁלוֹ, וְהַכֵּל לְפִי הַעֲנִיךָ: הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי.

כתרגומו פלח קדמי, הדבק בעבודתי: והיה תמים. אף זה צווי אחר צווי, היה שלם בכל נסיונותי. ולפי מדרשו, התהלך לפני במצות מילה, ובדבר הזה תהיה תמים, שכל זמן שהערלה כך אתה בעל מום לפני. דבר אחר והיה תמים, עכשיו אתה חסר ה' איברים, א ב' עינים, ב' אזנים, וראש הגויה, ב אוסיף לך אות על שמך, ויהיו מנין אותיותך רמ"ח, כמנין אברייך: ואתנה בריתי. ברית של אהבה, וברית הארץ להורישה לך על ידי מצוה זו:

I am G-d Almighty: I am He who possesses sufficient [power] in My Divinity for every creature. Therefore walk before Me and I shall be your G-d and Protector. Likewise, wherever it (ש-די) is in Scripture its interpretation is such, "His sufficiency". The [exact definition] is [also] dependent, however, on the context. **Walk before Me:** As the Targum translates it, "worship before Me," i.e. attach yourself to My service. **And be perfect:** This is also one command after [another] command. "Be perfect in all my tests!" And according to its Midrashic interpretation, "walk before Me," refers to the commandment of circumcision, and through this matter you will be perfect. For as long as the foreskin is with you, you possess a defect before Me. Another interpretation [of] "and be perfect," is that now you are lacking [control over] five organs: two eyes, two ears, and the head of the membrum. I shall add a letter (ה) to your name [which is at present 243] and the numerical value of your letters [of your new name] will be 248, corresponding to the number of your organs. **And I will make my covenant:** This is a covenant of love and the covenant of the land to cause you to inherit it by means of this commandment.

(3) התהלך לפני – ללכת בדרך אשר אורה אותך, כטעם אחרי ד' א-להיכם תלכו ואותו תיראו (דברים יג ה), כי המצוה לאחוז דרכו קודם שיורנו יאמר "התהלך לפני", והבא אחרי הצוואה יאמר "אחרי ה' תלכו" והענין בשניהם ללכת אחרי השם, לירא ממנו לבדו, ולעשות מה שיצוה: רמב"ן לבראשית יז:א

Walk before Me: To walk in the way which I direct you. This is similar to [the verse] (Deut. 13:5), "You shall walk after the L-rd your G-d and fear Him." [The difference between the two is that] the *mitzva* to embrace His way, [even] before He directs it, is expressed with the phrase, "walk before Me." [The proper phrase for] he who comes [to fulfill the *mitzva*] after the commandment is given is, "You shall walk after the L-rd." Both express the idea of walking after Hashem, to fear Him alone and do that which He commands. **Ramban to Gen. 17:1**

(4) אמר רבי חמא ברבי חנינא, מאי דכתיב: (דברים יג) אחרי ד' א-להיכם תלכו? וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה? והלא כבר נאמר: (דברים ד) כי ד' א-להיך אש אוכלה הוא אלא להלך אחר מדותיו של הקב"ה, מה הוא מלביש ערומים, דכתיב: (בראשית ג) ויעש ד' א-להים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, אף אתה הלבש ערומים הקב"ה ביקר חולים, דכתיב: (בראשית יח) וירא אליו ד' באלוני ממרא, אף אתה בקר חולים הקב"ה ניחם אבלים, דכתיב: (בראשית כה) ויהי אחרי מות אברהם ויברך א-להים את יצחק בנו, אף אתה נחם אבלים הקב"ה קבר מתים, דכתיב: (דברים לד) ויקבר אותו בגיא, אף אתה קבור מתים. סוטה יד.

R. Hama son of R. Hanina further said: What is meant by the verse (Deut. 13:5), "You shall walk after the L-rd your G-d"? Is it possible for a human being to walk after the Shechinah (Divine Presence); for has it not been said (Deut. 4:24), "For the L-rd your G-d is a devouring fire"? But [the meaning is] to walk after the attributes of the Holy One, blessed be He. As He clothes the naked, for it is written (Gen. 3:21), "And the L-rd G-d made for Adam and for his wife coats of skin, and clothed them," so too, you should also clothe the naked. The Holy One, blessed be He,

visited the sick, for it is written (Gen. 18:1), “And the L-rd appeared unto him by the oaks of Mamre,” so too, you should also visit the sick. The Holy One, blessed be He, comforted mourners, for it is written (Gen. 25:11), “And it came to pass after the death of Abraham, that G-d blessed Isaac his son,” so too, you should also comfort mourners. The Holy one, blessed be He, buried the dead, for it is written (Deuteronomy 34:6), “And He buried him in the valley,” so too, you should also bury the dead. **Sota 14a**

פתח ואמר: אחינו גומלי חסדים בני גומלי חסדים המחזיקים בבריתו של אברהם אבינו, [שנאמר: (בראשית י"ח) כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו וגו',] אחינו, בעל הגמול ישלם לכם גמולכם, ברוך אתה משלם הגמול. כתובות ה:

He began to speak and said the following: Our brethren, bestowers of lovingkindnesses, sons of bestowers of lovingkindnesses, who hold fast to the **covenant of Abraham** our father [as it says (Gen. 18:19), “For I know (love) him, because he will command his children and his household after him, and they will keep the way of the L-rd, to do charity and justice; so that the L-rd may bring upon Abraham that which He has spoken of him.”], our brethren, may the L-rd of recompense pay you your reward. Blessed are You who pays recompense. **Kesubos 8b**

B.

(1) ויפל אַבְרָם עַל-פְּנָיו וַיִּדְבֹר אֹתוֹ אֱ-לֹהִים לֵאמֹר: אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ וְהָיִיתָ לְאָב הַמּוֹן גּוֹיִם: וְלֹא-יִקְרָא עוֹד אֶת-שְׁמֶךָ אַבְרָם וְהָיָה שְׁמֶךָ אַבְרָהָם כִּי אָב הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ: וְהִפְרַתִּי אִתְּךָ בְּמֵאֵד מְאֹד וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ: וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זַרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ לְדֹרֹתָם לְבְרִית עוֹלָם לְהָיוֹת לְךָ לֹא-לֹהִים וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ: וְנִתְּתִי לְךָ וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ אֶת אֶרֶץ מִגְרִיךָ אֶת כָּל אֶרֶץ כְּנַעַן לְאַחֲזֹת עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם לֹא-לֹהִים:

And Abram fell on his face; and G-d talked with him, saying, “As for Me, behold, My covenant is with you, and you shall be a father of many nations. Neither shall your name any more be called Abram, but your name shall be Abraham; for a father of many nations have I made you. And I will make you exceedingly fruitful, and I will make nations of you, and kings shall come out of you. And I will establish my covenant between Me and you and your seed after you in their generations for an everlasting covenant, to be a G-d to you, and to your seed after you. And I will give to you, and to your seed after you, the land where you are a stranger, all the land of Canaan, for an everlasting possession; and I will be their G-d.” **Genesis 18:3-8**

(2) והקימותי: וחזן ממה שיהיה בריתי אתך אקים את בריתי ביני ובינך, שיהיה לו קיום לעולם עד שימשך ממך אל זרעך אחריך לדורותם עד שיהיו לברית עולם, שכולל הברית שנמשך כל ימי עולם וגם שבברית הזה יהיה תלוי קיום העולם, כמ"ש אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי, והוא להיות לך לא-להים שתחול עליך הא-להות שתהיה מרכבה לשכינה ושימשך הדבוק ביני ובינך עד שאקרא א-להי אברהם, ועי"כ שאהיה לך לא-להים אהיה גם לזרעך אחריך, אפילו בדורות שקודם מתן תורה שלא היו ראויים אל הדבוק הא-להי, התיחדה ההשגחה הא-להית עליהם ועל יחידי סגולה שבהם בזכות האבות, וד' היה עמהם בארץ אויביהם לשמרם ולהצילם בהשגחה מיוחדת. ונתתי עד שאתן לך ולזרעך אחריך את כל ארץ כנען לאחוזת עולם ששם אחוזת מצייך שאוחז ומחזיק בארץ ומשתמש בה, כי תחלה נתן לו את הארץ לרשתה ר"ל שיהי' שלו ע"י ההבטחה, אבל לא אחזו בה, כמי שיש לו מתנה במדינת הים שהוא לו מתנה וירושה ואינה אחוזה כי לא החזיק בה, אבל בעת שיהיו לאחוזתה שהוא אחר שבאו אל הארץ מאז והייתי להם לא-להים יזכו הם עצמם אל הענין הא-להי, וד' יקרא א-להי ישראל מצד קדושתם וצדקתם. פירוש המלבי"ם לבראשית יז:י-ח

And I will establish: And besides the covenant that will be with you, I will establish **My covenant between Me and you** that it will be well established forever so that it extend from you to **your seed after you in their generations** until it will be **for an everlasting covenant**, that it be included with the [preexisting] covenant [that G-d made with the world] that will continue on forever and also [it means] that the perpetuation of the world will be dependent upon this covenant, as it says (Jeremiah 33:25), “If not for My covenant [which is in effect] day and night, I would have not appointed the ordinances of heaven and earth.” [The nature of the covenant] is **to be a G-d to you**, that the Divine Presence shall descend upon you that you become a “chariot” of the Shechina and that the connection that exists between us shall increase to such an extent that I will be known as the G-d of Abraham, and through that which I will be for you a G-d, I will also be [a G-d] **to your seed after you**. This [promise extended] even for the generations that preceded the giving of the Torah, who were not worthy of having a close connection with G-d, [nonetheless,] the Divine Providence was uniquely attached to them and [especially] on the treasured individuals amongst them, through the merit of the Patriarchs. G-d was with them in the land of their enemies to watch over them and to save them through special Providence. **And I will give to you and to your seed after you**, [the land where you are a stranger,] **all the land of Canaan, for an everlasting possession**. The term *achuza* (everlasting possession) indicates that he holds (*ochaiiz*) and occupies the land and uses it. Because originally He gave him the land to inherit, meaning to say, that it will be his through [G-d’s] promise, but not that he will [be so connected that he] “hold on to it”. This is similar to one who has received a gift overseas. The gift [legally] belongs to him and he can give it as an inheritance, but he did not yet take hold of it, for he did not as yet occupy it. But when it will be an *achuza*, after they will come to the land [and occupy it,] and I will be for them as a G-d, they themselves will then merit a [special] spiritual [connection to G-d] and G-d will then be called, “the G-d of Israel,” based upon their own sanctity and righteousness. **Commentary of Malbim to Genesis 17:7-8**

C.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם וְאַתָּה אֵת בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אִתָּהּ וְזָרְעֶךָ אֲחֲרָיִךְ לְדֹרֹתָם: זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זָרְעֶךָ אֲחֲרָיִךְ הַמּוֹל לָכֶם כָּל זָכָר: וּנְמַלְתֶּם אֵת בְּשַׁר עֶרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם: וּבֶן-שָׁמֹנֶת יָמִים יִמּוֹל לָכֶם כָּל-זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם יְלִיד בַּיִת וּמִקְנֵת-כֶּסֶף מִכֹּל בֶּן-נֶכֶר אֲשֶׁר לֹא מִזְרַעְךָ הוּא: הַמּוֹל | יִמּוֹל יְלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנֵת כֶּסֶף וְהָיְתָה בְרִיתִי בְּבִשְׂרְכֶם לְבְרִית עוֹלָם: יָד וְעֶרְל | זָכָר אֲשֶׁר לֹא יִמּוֹל אֵת בְּשַׁר עֶרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיךָ אֵת בְּרִיתִי הַפֶּר: בְּרִיתִי יוֹט-יָד

And G-d said to Abraham, You shall keep my covenant therefore, you, and your seed after you in their generations. This is my covenant, which you shall keep, between Me and you and your seed after you; Every male child among you shall be circumcised. And you shall circumcise the flesh of your foreskin; and it shall be a sign of the covenant between Me and you. And he who is eight days old shall be circumcised among you, every male child in your generations, he who is born in the house, or bought with money from any stranger, who is not of your seed. He who is born in your house, and he who is bought with your money, must be circumcised; and my covenant shall be in your flesh for an everlasting covenant. And the uncircumcised male child whose flesh of his foreskin is not circumcised, that soul shall be cut off from his people; he has broken my covenant. **Genesis 17:9-14**